

Vid Adeldrickningen 2009:
Med Tumathorp S:t Knuts Gille genom tiden!
11xx-15yy, 1949-2009 (60 år)

60-årsmedaljen jag bär, tycker jag klär
var broder och syster som idag är här!
Köp den som ett minne för livet.
Att den är värd att sparas är givet!

Polarisation är min ton.
Funderar, reminicerar...

Hur låter det säg, i tal eller toner
den klang, de ord, den visa
som bäst och rätt för oss kan visa
på det stolta och fina i vårt Gillets traditioner!?

För, vi är och har varit ett ärbart gille
byggt som det är på gamla seder
då man vårdade dygden och prisade heder
och vördade rättfärd och rådigt snille

Hur väljer man vad som bör hävas fram
utan att av lärde bli kommen på skam?
En sådan utmaning må lämnas därhän,
det blir några glimtar ikring gilletts domän

Vad vet vi om livet i fornstora da'r?
Om ett eller annat man kan nog ge svar:

Brist var det säkert på trygghet och ro
lagen om den fanns, fick ofta bero.
Handelsmäns liv var frekvent i fara
svårt att på främmande ort sig försvara

Då föddes en tanke att samlas i lag.
Det blev Gillen för köpmän av olika slag.
Vart gille av hävd valde helgon som skydd
för bröder och systrar i Gillets bygd

Ett sådant var Lavard med förnamnet Knud.
Så här gick det till när hans liv tog slut:

Dräpt vart Knud Lavard av Magnus, kusin.
Elve hundra halvfiers blev han lagd i skrin,
av Valdemar som som den Store blev kent,
i nybyggda kyrkan som namngavs Sct. Bendt.

Knud Lavard var släkt med Knut Konge helt visst

och på helgonnamn rådde tydligen brist
ty båda fick heta S:t Knud till sist.
Bekvämt kan man tycka, men allt lite trist

Det trettonde århundradet gick mot sitt slut
och i Tumathorp föddes då Gillet med S:t Knud.
Så det finns i vårt gille historiska band
men dokumentationen tycks ha skrivits i sand

Ty det mesta är borta och minnena svunna
här ges litet av värde som kunde förkunna.
Men! Signeten finns kvar, en klenod i sig.
Kunde den tala, så sa' den: Förgät mig ej!

Men, århundraden svunno i dunkel passage.
Det sa's att Gillet var smittat av fel religion
ty trossatser skiftar, ni vet - Reformation
och Knutsgillet ströps av trosvisst entourage

Kvar stodo blott Gillen i Malmö och Lund och så
Ystad och Flensborg förutom de två.
Gillen som alla helt säkert har lyckats,
bevara kraften och värden utan att styckas

Så kom till vår bygd två män av vision
fasta i tron på gemensam mission.
Präst var den ene, historiker då å då
Fil.lic. var den andre, museikarl också,
som starta' en förening som var hembygdsanknuten.
Det kan låta långt ifrån S:t Knud, men

där lades grunden till nyuppväckt Gille
just för att Curt Wallin och Gustaf Åberg så hett det ville.
1949 var året då möten kom till
för att väcka åter vårt Gille, dock utan sigill

Ålderman Weibull i Lund var en klippa
och Curt på kunskaper honom lät strippa
på skrå, traditioner och gammalt ceremoniel.
Allt för att intet i Tumathorp fick gå fel

Ceremonielet som skrevs för vårt Gille
det knackades fram av språkkänslig kille -
just Åberg med förnamnet Gustaf, som ville
skapa en text som doftade årsringstyngt snille!

Tvåusen kronor man låna i bank
och bad Wiwen Nilsson tillverka de
tre kedjor av silver som de högsta tre
fick bära, men Gillet vart nättopp pank

Krafftfullt, energiskt och fullt med espri
de invigda planla' och drev med frenesi.
Glimmingehus skulle öppnas för invigningsfest
med det nyväckta Gillet som arrangerande gäst

Den 10:e juli blev datum för festen
till minne av Knut Konges hädangång.
Allt var gjort så att Adeldrickningsgästen
fick njuta musik, föreläsning och sång.

Systrarna sade: "Ni klär er som ni vill, ack, ack
men hellångt vi tar", - så bröderna tvangs till frack.
Insatt blev Wallin som Ålderman nummer ett
med Åberg som Chrönikör, också det valet rätt.

Sex år fick man vänta på den stora stund
då sigillet fördes hem, av Weibull från Lund.
Kungen var där med sin drottning Louise
kungligt javisst, med signeten tog första pris!

Att kommunicera var inte helt lätt
men åtta-sidig, satt Then Sölf Fuel rätt.
Kedjedans tränades och klassisk Fransäs
provades också i Gillet, liksom polynäs

I strävan att ge Gillet en bestående fason
det skapades i kretsen en härlig tradition:
Att umgås i både allvar och gamman.
och i trevnad hålla vänskapen samman

Och, att ha roligt och festa på "skånelandskt" manér
Det sätter vi högt som syskon i våra kvarter.
Det är ett värdigt arv ja, minsann
som gäller båd' quinna som man

Carl Lindholm visa' sig vältalig som få
blev i vårt Gille Ålderman numro två.
En Broder med intresse för historia och dikt
lade också vid språkets behandling stor vikt

Med ordsäkra val som inbjöd till njutning
likt känslan vid träff på papegoyeskjutning
han täljt texter med knivskarp nyans
och träffsäker känsla för skön elegans

För bröder och systrar med särskilt intresse
läs boken med titel "Sankte Knut på Österlen".
En skildring av Gillet som full av finess e'.
Den skrevs av Carl Lindholm för tio år se'n

Förutom att Broder Peter en Stenkula är,

han ägde som doktor i pengar ett ess
och ordning och reda i Gillets finanser
det ordna' han säkert, med ackuratess

Med trea på ryggen i Åldermäns rad
blev Peter befordrad till Åldermansgrad.
Som sådan han verkat med sinne och kraft
och spritt humor och glädje av livets saft

Nog älskar väl systrar att varligt omfamnas
och skall nu ett slitet uttryck få begagnas,
så är nog i detta vår Peter den man
som bäst kan betecknas som ridderlig Gentleman

Var Ålderman byggde kontakter med andra Gillen
i Sveriges såväl som i Danmarks regioner.
Här blandades varligt folk och snillen
och mötena växte och blev till traditioner

Synoder är träffar då åldermän möts
där dryftas idéer och gillesfrågor blöts.
Igår hölls synod, ett gillenas instrument
som binder nuet till framtid och det som har hänt

Våra åldermän stadigt har stått i spetsen
och med alla gillenas åldermän i kretsen
har vårt Tumathorpska gille och andra också
väl farit genom tiden och grunden är vårt skrå

Systrar och bröder från norr till söder
och bröder och systrar från öst till väst
och alla ni bjudna som gästar vår fest:
Känn i era hjärtan hur minnena glöder!

Vi höjer en skål för vår S:t Knut
och bågarna böjs när vi formar vår trut
i en skål för de sextio åren som gått,
en skål för att kloka Åldermän rätt

Vi höjer en skål för var syster och broder
som genom åren givit Gillet dess foder.
Dom har gjort att vi träffats som ett enat lag
så har det känts, och känns gör det också idag

Och låt det ock klinga i salen runt alla våra bord
det som binder oss samman, just dessa tre ord:
"FRED OCH ENDRÄKT!" i allvar - och i gamman.
I sextio år har de orden, bundit oss samman

Så, fyll era Knutsgilleslungor och -bröst

och visa att här gäller sommar, ej höst.
Och res er och ljud nu i samfälld ton
så att ljudstöten vår blir Knutsunison!

Gör resupp gest! Res er upp och fattom glasen!

“FRED OCH ENDRÄKT!” skall vi nu skalla
så det går krusningar i själen hos oss alla
och tänk på att vi gör det
så att också våra hädangångna bröder och systrar hör det

För Tumathorps S:t Knuts Gille och för S:t Knut:
Vi minns de sextio åren
och ser framtiden an i:

“FRED OCH ENDRÄKT!”

“SKÅL”!

/Chrönikören
Hans Barenthein